

v i n c e v a w t e r

PAPERBOY

BĂIATUL CU ZIARE

Editie bilingvă

Traducere din limba engleză și note
de Diana Geacăr

Booklet
fiction | 2019

I'm typing about the stabbing for a good reason. I can't talk.

Without stuttering.

Plus I promised Mam I would never tell what happened to my yellow-handle knife. Mam might say that typing is cheating but I need to see the words on paper to make sure everything happened the way my brain remembers it. I trust words on paper a lot more than words in the air.

The funny way I talk is not so much like fat pigs in cartoons as I just get stuck on a sound and try to push the word out. Sometimes it comes out after a little pushing but other times I turn red in the face and lose my breath and get dizzy circles going around in my head. There's not much I can do about it except think of another word or keep on pushing.

The lady my parents hired to show me how to talk is teaching me to use a trick she calls Gentle Air which means letting out a little of my breath before getting stuck on a word. So when I feel like I'm going to have trouble saying a word I try to sneak up on it by making a hissing noise.

s-s-s-s.

When you're eleven years old it's better to be called a snake than a retard.

Scriu la mașină despre înjunghiere dintr-un motiv serios: nu pot să vorbesc.

Fără să mă bâlbâi.

Mai ales că i-am promis lui Mam că n-o să spun niciodată ce s-a întâmplat cu briceagul meu cu mâner galben. Mam ar putea să spună că dacă scriu la mașină înseamnă că am păcălit-o. Dar am nevoie să văd cuvintele pe hârtie și să mă asigur că totul s-a întâmplat aşa cum își amintește creierul meu. Am mult mai multă încredere în cuvintele de pe hârtie decât în cele din aer.

Stilul meu ciudat de a vorbi nu seamănă cu cel al porcilor grăsanii din desenele animate. Pur și simplu mă blochez la un sunet și mă chinui să scot cuvântul afară. Uneori ieșe după un pic de chin. Dar alteori mă fac roșu la față și rămân fără aer și văd cercuri amețitoare rotindu-se în capul meu. Și nu am ce să fac decât să mă chinui în continuare sau să mă gândesc la alt cuvânt.

Doamna pe care au angajat-o părinții mei ca să-mi arate cum să vorbesc m-a învățat o șmecherie căreia ea îi spune „Adiere ușoară“ și asta înseamnă să las un pic de aer să iasă înainte să vorbesc ca să nu mă blochez. Deci când simt că o să am probleme cu rostirea unui cuvânt, încerc să-l iau prin surprindere și scot un sunet ca un săsâit.

ssss.

Când ai unsprezece ani e mai bine să îi se spună șarpe decât retardat.

Some days if I've gotten stuck on a bunch of words at school I'll come home and put a piece of notebook paper in the typewriter that someone from my father's office brought to our house a long time ago and forgot to take back. The same one I'm typing these words on now. I peck out the words that gave me the most trouble for the day. My hands know where the letters are and I don't have to think up different tricks to help me push out a word.

I like the sound the typewriter key makes when it smacks the black ribbon because it's always the same. I never know what kinds of sounds are going to come out of my mouth. If anything happens to come out at all.

Just so you know. I hate commas. I leave them out of my typing any time I think I can get away with it. My composition teacher said a comma meant it was time for a pause. I pause all the time when I'm trying to talk whether I want to or not. Humongous pauses. I would rather type a gazillion *ands* than one little comma.

I type so much in my room that the white letters are wearing off the typewriter keys. But the key with the comma on it looks brand-new and it can stay that way if you ask me.

Mam came to Memphis from Mississippi when I was five to live with us and help take care of me and one thing's for sure. I wouldn't have made it this far without her.

Mam's real name is Miss Nellie Avent. My mother told me to call her Miss Nellie but that didn't work for me because of the N sound coming after the M sound. Mam was as close as I could come to saying her name and she allowed as how that suited her fine.

She said that we made a good pair because she couldn't write very well

În unele zile mă blochez la niște cuvinte când sunt la școală și atunci când ajung acasă pun o foaie de caiet în mașina de scris pe care cineva de la biroul tatei a adus-o la noi acasă cu mult timp în urmă și a uitat să o mai ia înapoi. Tot la ea scriu și cuvintele de acum. Scriu cuvintele care îmi dau cea mai mare bătaie de cap în timpul zilei. Degetele mele știu să găsească literele și nu trebuie să scornesc tot felul de șmecherii care să mă ajute să scoț cuvintele afară din mine.

Îmi place sunetul pe care îl fac clapele mașinii de scris atunci când lovesc banda neagră pentru că e mereu același. Eu niciodată nu știu ce fel de sunete o să-mi iasă pe gură. Astă dacă se întâmplă să iasă ceva.

Că să știi: urăsc virgula. O evit atunci când scriu ori de câte ori mi se pare că mă pot descurca și fără ea. Profesoara mea de literatură mi-a zis că virgula înseamnă că e timpul să fac o pauză. Dar eu când încerc să vorbesc fac pauze întruna fie că vreau sau nu. Pauze groaznic de lungi. Așă că mai bine scriu catralioane de „și“-uri decât să pun o mică virgulă.

Scriu la mașină la mine în cameră atât de mult încât literele albe de pe clape au început să se șteargă. Dar clapa cu virgulă pe ea pare nou-nouă și n-are decât să și rămână aşa după părerea mea.

Mam a venit în Memphis din Mississippi pe când aveam cinci ani ca să stea la noi și să aibă grija de mine și un lucru îl știu foarte sigur. Nu aş fi ajuns atât de departe fără ea.

Numele adevărat al lui Mam este Nellie Avent. Mama mi-a spus să-i zic Miss Nellie dar eu nu am reușit din cauza sunetului N care venea după sunetul M. Mam a fost tot ce-am putut să pronunț din numele ei și ea m-a lăsat să-i zic aşa și a spus că i se potrivește foarte bine.

Mi-a spus că facem o pereche bună pentru că ea nu poate să scrie prea bine

and I had the best handwriting she had ever seen for a little man. That's what she called me from the first day that she came to live with us. Little Man.

Rezumat oameni și cărți

Mam is my best friend in all the world except when it comes to playing ball and then Rat takes over. His real name is Art.

He had it written in easy-to-read letters on his catcher's mitt on the first day of third grade but I had to nickname him Rat because the A sound wasn't going to come out of my mouth that day without giving me a bunch of trouble. He allowed as how Rat was okay with him and that made me like him from the start. He didn't even look like a rat but he understood quicker than most kids that Rat was the best I could do on his name because of the easy R sound. Mam calls him Mr. Rat which always cracks me up.

My stuttering probably makes me the best nicknamer in Memphis.

One of my hard baseball throws busted Rat in the mouth on the last day of sixth grade. That's the reason I told him I would handle his paper route for July so he could visit his grandparents on their farm outside Memphis. I didn't much want to take on the route but I thought I owed it to Rat for busting his lip. Rat says I show off too much with my hard throws and I guess he's right and I needed to pay for it.

The paper route was where I met all the new people in my life and where all the bad stuff happened. And some good stuff too. At least I think it was good. I'm still trying to figure all of it out and I'm hoping that putting the words on paper will help.

și eu am cel mai priceput scris de mâna pe care l-a văzut vreodată la un omuleț. Așa mi-a spus din prima zi în care a venit să stea la noi. Omuleț.

Mam e cea mai bună prietenă a mea din întreaga lume. Numai Rat îi ia locul atunci când vine vremea să mă joc cu minge. Numele lui adeverat e Art.

Îl avea scris cu litere ușor de citit pe mănușa de baseball încă din prima zi din clasa a treia. Dar am fost nevoie să-l porecesc Rat¹ pentru că sunetul A nu avea de gând să-mi iasă din gură în ziua aia decât într-un mare efort. M-a lăsat să-i spun Rat și a zis că e OK din punctul lui vedere și asta m-a făcut să-mi placă de el din prima. Nici măcar nu arată ca un şobolan. Dar a înțeles mai repede decât alții copii că n-am cum să îi pronunț numele altfel decât Rat pentru că sunetul R era unul ușor pentru mine. Mam îi spune domnul Rat și asta mă face de fiecare dată să leșin de râs.

Probabil că eu găsesc cele mai bune porecle din Memphis. Datorită bâlbâieliei mele.

Una dintre mingile pe care le-am aruncat cel mai tare în timpul unui meci de baseball l-a nimerit pe Rat drept în gură în ultima zi din clasa a șasea. Aceasta e motivul pentru care i-am spus că o să-i preiau în luna iulie traseul de distribuire a ziarelor ca să poată să-și viziteze bunicii la ferma din afara orașului. Nu prea voiam să-i fac traseul dar am zis că-i sunt dator pentru că i-am spart buza. Rat spune că prea mă dau în spectacol când arunc aşa tare și cred că are dreptate și că trebuie să plătesc cumva pentru asta.

Pe traseul de distribuire a ziarelor i-am cunoscut pe cei mai noi oameni din viața mea și acolo s-au întâmplat toate lucrurile rele. Și unele lucruri bune. Cel puțin eu cred că au fost bune. Încă încerc să mă lămuresc și sper că scrisul acestor cuvinte pe hârtie o să mă ajute.

¹ „Şobolan“.

I knew I would like the throwing part of the paper route because throwing is what I do best. Baseballs. Rocks. Dirt clods. Newspapers. Anything.

But it was no big secret that the thing worrying me the most was collecting the money for the newspapers each week on Friday night.

The idea of going up to a house and ringing a doorbell was swelling my insides. The reason I hate talking to people who don't know me is because when they first see me I look like every other kid. Two eyes. Two arms. Two legs. Crew-cut hair. Nothing special. But when I open my mouth I turn into something else. Most people don't take the time to try to understand what's wrong with me and probably just figure I'm not right in the head. They try to get rid of me as fast as possible.

The best thing I could do when my insides got nervous was talk to Mam who lives over the garage in back of our house.

From our kitchen I saw that her light was still on. I knew she was probably reading her Bible except she really didn't read it as much as just look at it. She had taught me to say the twenty-third psalm with her and she would move her finger along the sentences but it never came out exactly even with the words we were saying.

I climbed the steps and knocked my special knock on her door. The one that sounds like Shave and a Haircut Two Bits.

What you want, Little Man?

s-s-s-Need to s-s-s-s-talk.

We'll talk a spell but then you have to get back on to the house for bed.

Mam knew that collecting for the paper route was a heavy weight pushing down on me but she also knew that I liked to beat around the bush before talking about something important.

Știam că o să-mi placă parteua cu aruncatul ziarelor pentru că cel mai bine mă pricepe la aruncat. Mingi de baseball. Pietre. Bulgări de pământ. Ziare. Orice.

Dar nu era niciun secret faptul că cel mai mult mă speria să strâng banii pentru ziare în fiecare seară de vineri.

Ideea de a merge din poartă în poartă și de a suna la ușă mă lăsa fără aer. Motivul pentru care nu suport să vorbesc cu oameni care nu mă cunosc este că arăt ca un copil normal atunci când se uită la mine. Cu doi ochi. Două brațe. Două picioare. Păr tuns scurt. Nimic deosebit. Dar când deschid gura mă transform în altceva. Cei mai mulți nu stau să se gândească ce-o fi în neregulă cu mine și probabil își spun că nu-s sănătos la cap. Încearcă să scape de mine cât de repede pot.

Singurul lucru bun pentru mine când devineam agitat era să vorbesc cu Mam care stă în garajul din spatele casei.

Din bucătărie am văzut că lumina era încă aprinsă la ea. Știam că probabil tot mai citea din Biblie. Numai că nu citea cu adevărat din ea. Mai mult se uita. Mă învățase să spun Psalmul 23 împreună cu ea și urmărea cu degetul fiecare rând dar niciodată nu se potrivea ce arăta cu vorbele pe care le spuneam noi.

Am urcat scările și am ciocănit la ușă în felul meu special. Cel care sună cam aşa. Cioc-cioc-cioc-cioc-pauză-cioc-cioc.

Ce vrei, Omulețule?

ssss-Trebuie să ssss-vorbim.

Vorbim un picuț dar dup-aia te duci în casă și te bagi în pat.

Mam știa că strânsul banilor pentru ziare era o mare apăsare pe umerii mei. Dar mai știa și că-mi place să-o iau pe ocolite înainte să aduc vorba despre ce e important.

s-s-s-s-Do you ever have a s-s-s-s-feeling that something bad is
s-s-s-s-going to happen?

Some, Little Man. Where I growed up in Coldwater we had an old
man who made a livin' out of telling the future.

s-s-s-s-Tell s-s-s-s-about him.

This old man with a curly white beard told the future by pitching
animal bones and then payng mind to how they landed. Folks said it
was blasphemy to heed that beardy old man but he never told me wrong.

What s-s-s-s-did he s-s-s-s-tell?

He told me my elder brother was going to come to harm. That
summer my brother John drowned in Coldwater Creek with not a
teacup of water in it.

How s-s-s-s-did he s-s-s-s-drown?

Nobody knows. The doctor said they was more water in that sweet
boy's lungs than in that ditch.

I finally got around to telling Mam that I thought I would like the
throwing part of Rat's newspaper route but the collecting part on
Friday nights was messing me up on my insides.

I'll go collectin' with you.

s-s-s-s-Need to s-s-s-s-do it on s-s-s-s-my own.

You be growing up, Little Man. I's proud of you.

Mam said she had to do a little more cleanup in the kitchen and that
she would go back to the house with me. I knew the only reason she
said that was because she wanted to make sure I didn't get too down in
the dumps.

My father's Buick was coming up the drive as we went in the kitchen
door. Mam waited for him and held open the door when she saw he
was getting his big briefcases out of the backseat.

What you think about Little Man's paper route, Mr. V.?

My father looked at me and smiled.

ssss-Tu ai vreodată ssss-sentimentul că ssss-urmează să se întâpte
ceva rău?

Uneori da, Omulețule. În Coldwater de unde-s io aveam un bătrân
care ghicea viitorul și câștiga bani din asta.

ssss-Mai zi-mi de bătrânul ssss-ăsta.

Bătrânul ăsta cu barbă albă cărlionțată ghicea viitorul azvârlind
oase de animale în aer și väzând cum aterizau. Oamenii zicea că-i blas-
femie să te-ncrezi în ce spune el. Dar mie nu mi-a spus niciodată nimic
greșit.

Ce ssss-ți-a ssss-spus?

Mi-a spus că fratele meu mai mare o s-o pătească rău. În vara aia
frate-miu John s-a înechat în pârâul Coldwater cu toate că nu era nici o
ceșcutejă de apă în el.

Și cum ssss-a înechat ssss-atunci?

Nimeni nu știe. Doctoru' a zis că era mai multă apă în plămânașii
băiatului decât în sănțul ăla.

În cele din urmă am reușit să-i spun lui Mam că îmi plăcea partea din
traseul lui Rat în care aruncam ziarele. Dar partea cu strânsul banilor în
fiecare seară de vineri mă întorcea pe dos.

Merg și io să strâng cu tine.

ssss-Trebuie s-o sss-fac ssss-singur.

Te faci mare, Omuleț. Io-s tare mândră de tine.

Mam mi-a spus că are de terminat curățenia în bucătărie și apoi merge în
casă cu mine. Știam că a spus-o doar pentru că voia să se asigure că nu
cad în butoiul cu melancolie.

Buick-ul tatei intra pe alei când am deschis ușa la bucătărie. Mam l-a
așteptat și a ținut ușa deschisă când l-a väzut că-și scoate valizele mari de
pe bancheta din spate.

Ce părere aveți despre traseul cu ziare al Omulețului, domnu' V.?

Tata s-a uitat la mine și a zâmbit.